

Cuvântul lui Dumnezeu la Praznicul Învierii Domnului, Sfintele Paști, ziua a doua

E plin de praznic de înviere văzduhul deasupra cetății cuvântului Meu și-Mi las cuvântul peste voi ca să-l așezați în cartea sa, fiilor din porți, o, și faceți-Mi primirea, fiilor, căci sunt cu alai de sărbătoare, cu cete cerești sunt, toți în veșminte albe, o, și se cântă în văzduh cântarea învierii Mele: Hristos a înviat! Cântați și voi, cântați cu îngerii și cu sfinții, cântați, fiilor, într-un glas cu cei din cer sosiți la voi cu Stăpânul lor, cu Hristos Cel înviat. Cântați cântarea biruinței Mele, cântați, fiilor, în zi de Sfintele Paști, cântați: Hristos a înviat!

O, plăcută Îmi este Mie cântarea, și sfinte să vă fie inima și viața, și așa să cântați lui Dumnezeu, și așa să vă petreceți zilele în așteptarea Mea, că vin la voi mereu, și să vă gădesc mereu că Mă așteptați, că Mă întâmpinați cu slavă de cântare, o, că e slava Mea cu voi și între voi pe pământ aici, în cetatea cuvântului Meu, fiilor.

Hristos a înviat! Iar și iar Hristos a înviat!

Și acum, spuneți-vă unul altuia: *Să luăm aminte, că Domnul ne grăiește nouă despre taina închinării! Amin.*

Fiilor, fiilor, strigarea voastră spre Dumnezeu pentru împlinirea Scripturilor zilelor de pe urmă, pentru doborârea puterii fiarei, căreia i se închină toată lumea în vremea aceasta mai mult decât în orice vreme, strigarea cea rugătoare spre Domnul a poporului cuvântului Meu este arma pe care Eu, Domnul, o pun în lucru ca să împlinesc biruința Mea cea mare pentru doborârea fiarei cea cu multe capete și cu mulți dinți otrăvitori de suflete, căci câtă vreme este strigarea spre cer, este răspuns cu biruință, și toate prin rugăciune, după ce în Scripturi se văd cele ce sunt de împlinit, dar trebuie aduse aminte de pe pământ, de fiii lui Dumnezeu trebuie aduse aminte spre cer prin grăierea lor cu rugăciune spre Mine, o, fiilor.

Așadar, luați aminte: adevărații închinători al lui Dumnezeu nu se mai găsesc pe nicăieri între cei care se roagă spre cer, pentru că toți cei care strigă spre Dumnezeu nu se închină numai lui Dumnezeu, ci la mulți și la multe se închină cei ce nu știu că numai lui Dumnezeu trebuie să se închine adevărații închinători.

O, cine sunt, oare, aceștia? Aceștia sunt cei ce nu primesc închinare, căci sunt ei adevărații închinători și sunt cei ce numai lui Dumnezeu aduc ei închinare, ferindu-se cu mare veghe să nu le fie adusă lor în vreun fel închinare. Amin.

Această mare taină voiesc s-o pun în ziua aceasta în inimile voastre, în fapta lucrării voastre cu Dumnezeu pentru Dumnezeu, o, fii ai lucrării cuvântului Meu de peste voi, iar voi supuneți-vă cu aplecare mare și întrebați-vă cu smerenie multă așa: *Oare noi, oare eu sunt fiul acestei lucrări de cuvânt? Oare mă închin eu lui Dumnezeu și numai Lui? Oare mie, nu mi se aduce și mie închinare?*

O, ce vor face, oare, cei care nu sunt fiii lucrării cuvântului Meu de peste acest popor hrănit din cer? Ce vor face, oare, cei care au luat în cunoștință cuvântul venirii Mele în mijlocul vostru și nu au vegheat să fie ei adevărați și după dreptate fii ai lucrării cuvântului Meu? De aceea, Eu, Domnul, grăiesc azi despre taina adevăraților închinători, căci aceia sunt numai cei ce nu primesc închinare.

Și cum această adevărită? O, este scris în Scripturi îndemnul ceresc al îngerului Domnului, fiilor. L-am trimis pe îngerul Meu să așeze în văz și în auz lucrările și cuvintele cele vrednice de crezare și adevărate pentru ca să fie vestite bisericilor lui Dumnezeu, căci Dumnezeu duhurilor proorocilor a trimis pe îngerul Său să arate robilor Săi lucrările care aveau

să se întâmple înaintea venirii Domnului cu slava zilei Lui, și fericiți sunt și vor fi cei ce păzesc cuvintele proorocite de înger și lăsate spre știre pe pământ peste bisericile lui Hristos de peste tot pământul! Atunci, apostolul Ioan, cel căruia i-au fost încredințate tainele Scripturilor celor de apoi, văzând și auzind el toate cele vestite prin îngerul Domnului, s-a aruncat înaintea îngerului pentru închinare, dar a auzit glasul de tunet al îngerului zicându-i cu putere: *«Ferește-te, o ferește-te să faci una ca aceasta ce dai să faci! Sunt împreună slujitor cu tine și cu frații tăi prooroci și cu cei ce păzesc cuvintele proorocite. Închină-te lui Dumnezeu și numai Lui, și nu pecetlui cuvintele proorocite în cartea aceasta, căci vremea lor este aici, este aproape, și cine este nedrept să fie nedrept și mai departe, iar cine este întinat să se întineze și mai departe; cine este neprihănit să trăiască așa și mai departe, și cine este sfânt să se sfințească încă, fiindcă Eu vin curând, și am cu Mine plata ca să dau fiecăruia după faptele lui, și fericiți sunt cei ce-și spală hainele ca să aibă drept la pomul vieții și să intre pe porți în cetate, iar afară sunt câinii, sunt vrăjitorii, desfrânații, ucigașii, idolatrii și oricine iubește minciuna și trăiește în minciună, iar cine aude să zică: Vino, Doamne! Iar celui ce îi este sete să vină să ia din apa vieții, căci este fără de plată».*

Fiilor, fiilor, să stăm acum la sfat și să auzim și să înțelegem, căci vremea este aproape și vine.

Mai întâi, fiilor, ferțiți-vă, o, ferțiți-vă să fiți nemulțumiți de ceva sau de cineva pe pământ, căci omul este nevrednic cu multul, și ca nu cumva să vă scrie pe voi satana că ați căuta închinare.

O, e împărțit creștinul care știe de acest cuvânt sfânt, pe care Eu, Domnul, îl așez pe pământ aici. Nu vrea numai cu Dumnezeu creștinul, ci vrea și cu el însuși, și iată, se închină luiși mult prea mult, și mult prea puțin lui Dumnezeu cu viața și cu inima sa. Creștinul vrea și cu lumea cea fără dragoste de Dumnezeu în dragostea inimii omului. Creștinul este nehotărât pentru ziua de răspuns în dreptul vieții sale de pe pământ. Creștinul se încântă, și apoi își zice că nu poate mai mult, că nu poate cum cere Domnul să fie el, nu poate, așa zice, și rămâne așa cum poate el să aleagă să fie și să deoparte din calea sa acest mare dar, această pomană, de care a avut parte până și tâlharul cel răstignit de-a dreapta Mea.

O, fiilor, creștinul nu are inima curată și nu știe cum s-o aibă curată, chiar dacă el știe cuvântul Meu prin care am spus că fericiți sunt cei curați cu inima, căci în inima curată sălășluiește Dumnezeu cu felul Lui de a fi, și prin orișice ar trece, ei sunt cu Dumnezeu în ei, dar sunt ei și cei neînțeleși, o, că n-au cum să-i înțeleagă pe ei cei care n-au inima curată și darul fricii de Dumnezeu pentru această slavă mare în om, pentru inima curată, care se teme să facă ceea ce nu iubește Dumnezeu, o, că multe l-am învățat pe creștin și i-am spus despre cele ce nu trebuie să facă el, i-am spus: Să nu faci aceasta sau aceasta!

Cei cu inima curată nu sunt iubiți, decât de cei ce sunt ca și ei, cu inima curată ca și ei, cu Dumnezeu în ea, iar Dumnezeu iubește ce este al Său și este iubit de ce este al Său.

Păcatul își pune semnul lui pe viața și pe fața omului ca pecetea pusă pe ceară caldă, o, și de aceea e primejdie să stea omul departe de Dumnezeu vreo clipă, căci satana stă la pândă să-l prindă pe creștin fără de veghe peste el asupra diavolului, o, și zilele omului trec una după alta și se duc și se pierd pe apa sâmbetei și îl mână pe om spre ziua înfățișării lui înaintea Făcătorului lumii, o, și ce aduci tu, creștine, ca să cântărească Domnul pentru viața ta cu El pentru vecii apoi?

O, e greu să poată omul pentru el însuși binele său. Îi este greu aceasta, dar nu-i este greu să se despartă de Domnul ori de câte ori se iubește pe sine, bietul de el.

Mergeam înaintea poporului Israel ca să-l călăuzesc pe cale spre țara făgăduinței. Mergeam în fața lui în stâlp de nor sau de foc, o, și tot M-a dat de la el acest popor. Așa este și azi. Merg înaintea unui popor care Mă aude în cuvântul cu care vin să-l călăuzesc, și merg în fața lui să-l păzesc de rele și de diavol, de păcat să-l păzesc, dar nu este umilinta și înțe-

lepciunea ei în inima celui ce Mă aude în cuvânt. Împărăția Mea în creștin, cu anevoie dă el s-o așeze, s-o primească și s-o aibă în față ca să mergă cu Mine pe calea vieții lui, și iată, trebuie să învețe el taina închinării și ferirea de multă vorbire a minții și a gurii lui, căci taina cuvântului rostit este iarăși tot o taină mare, mare cât taina închinării, o, fiilor, iar creștinii nu se feresc de vorbirea cea multă cu ei înșiși și între ei apoi, o, și mai ales doi câte doi, și cuvintele nu pier și se țin după om și îl ridică sau îl coboară pe om înaintea lui Dumnezeu, și nu pot, nici Eu, Domnul, nu pot să-l deprind pe creștin să aibă grijă ce și cât vorbește, cum și când și de ce vorbesc cuvintele gurii sale atât de mult, atât de mult uneori.

Am fost dus de Duhul în pustie pentru ca să fiu ispitit, și încercat să fiu pe pământ ca și omul. Acolo am postit patruzeci de zile, iar când Mi-am simțit flămânzirea M-a simțit satana și Mi-a spus să Mă închin înaintea lui, să Mă închin lui și-Mi va pune toată lumea la picioare dacă voi cădea cu închinare până la pământ înaintea sa, și atunci i-am spus, după a treia încercare ispititoare asupra Mea i-am spus: *«Pleacă, satano, căci este scris: Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui și numai pe El să-L slujești și să-I cazi cu închinare, iar tu, satano, pleacă!»*.

O, fiilor, a pus satana la picioarele omului toată lumea și toată împărăția ei cea de sub stăpânirea lui, iar omul se închină tot timpul, ziua și noaptea se închină feței lui satana și icoanei lui, că a găsit satana mijloc prielnic să-l facă pe om închinător împărăției lui, stăpânitorului acestei lumi.

I-am povățuit cu lacrimi pe creștinii care știu de râul cuvântului Meu și i-am îndemnat dumnezeiește să se ferească de icoana satanei, să nu se bucure de această ispitire, prin care prinde satana lumea toată sub închinarea cea pentru el. O, nu M-a primit cel ce-și zice că e creștin al acestui cuvânt.

Ia din lume creștinul, și zice că nu-i face rău aceasta și zice că îi trebuie să ia. O, Îmi este atât de strâmt locul Meu în inima creștinului și tot mai strâmt Mi-a rămas, o, și nu pot să stau amestecat, căci creștinul s-a lăsat păcălit prea mult pentru taina închinării și nu mai are putere partea cea care i-a rămas ca s-o dea lui Dumnezeu curată din inima sa. Ia din lume creștinul și ia de la om și se închină la tot ce nu înseamnă Dumnezeu, iar în cartea cerească scrie răspicat: *«Domnului Dumnezeului tău să te închini și numai Lui și numai pe El să-L slujești!»*, și apoi îngerul care l-a învățat pe Ioan, i-a spus lui: *«Ferește-te să-mi faci închinare, să faci una ca aceasta înaintea mea! Închină-te numai lui Dumnezeu, căci eu sunt împreună slujitor cu tine și cu frații tăi prooroci și cu cei ce păzesc cuvintele proorocite pentru cartea aceasta»*.

O, până la cea mai mărunță deslușire a tainei închinării v-am spus vouă acum, și v-am spus, fiilor, că duhul nemulțumirii dacă-l aveți în voi, vă scrie satana că așteptați închinare să vi se facă din partea celor de care voi sunteți nemulțumiți, iar cei înțelepți nu dau închinare decât lui Dumnezeu. Și iarăși, Eu, Domnul, spun răspicat acum: Adevărații închinători ai lui Dumnezeu nu primesc închinare. Amin.

Voi, preoți și arhieri, voi, fiilor care primiți închinare de la cei de sub voi și unii de la alții, o, voi ce veți face cu acest păcat, pe care vi-l tot dăruiți unul altuia? Această slavă este numai pentru Dumnezeu. Dar voi ce faceți, oare? Ce vă lucrați prin aceasta? Vă întreb îndurerat pentru voi și plin de grijă pentru mântuirea voastră.

O, vouă vi se închină lumea, măi fiilor. Vă fac creștinii plecăciune făcându-și cruce și plecându-se înaintea voastră și sărutându-vă mâinile și poalele și urmele, iar voi sunteți păcătoși, că iată, știți ceea ce a spus îngerul Domnului apostolului Ioan, că i-a spus lui: *«Ferește-te să faci una ca aceasta ca să te închini înaintea mea! Închină-te numai lui Dumnezeu!»*.

O, voi vă închinați unii altora, începând cu cei mai mici spre cei mai mari, și apoi unii către alții cu aplecare atingând pământul, iar Domnul vede că nu vă feriți să faceți aceasta ce faceți. O, ce veți face dacă vârtejul care va veni pe neștire vă va găsi pe voi în clipa aceea cu

închinători înaintea voastră ca înaintea lui Dumnezeu, singurul vrednic de închinare și de slăvire?

O, aveți grijă mare, fiilor slujitori, și veghe multă, măi fiilor, că numai și numai Dumnezeu este vrednic de închinare, precum este scris în Scripturi, și numai Lui să I se închine toți, așa este scris.

O, treziți-vă din acest păcat și opriți-l! Și învățați-i pe cei ce se apleacă înaintea voastră cu închinare până la pământ, învățați-i să nu mai facă pe mai departe această înjosire adusă Domnului prin voi, căci voi aveți închinători vouă pe cei de sub voi, o, și vă primejduiți mântuirea prin aceasta, dar și pe a lor, și vă trebuie umilință mare, mare cât să vă ajungă pentru toată vremea voastră cât n-ați avut această lucrare de umilință a adevăraților închinători, a celor care nu primesc închinare.

Nici un om să nu se închine omului, ci numai lui Dumnezeu! Omul să asculte de povătuitorii lui cei de la Dumnezeu, dar pentru Dumnezeu, pentru calea cea cu Dumnezeu pe ea și pentru ca să învețe, iar închinare și mulțumire pentru toate, numai lui Dumnezeu să-I aducă toți. Amin.

O, omul se închină la multe. Să nu se mai închine, că este păcat! Mai este de deslușit mult și multe în dreptul acestei taine, taina închinării. E mult acest păcat, și toți îl fac din plin, până și creștinii care nu au în fire umilința prin lepădarea de sine și prin ferirea de semeție și de slavă de la semeni.

Stau și privesc acum lucrarea bisericii Mele de Nou Ierusalim pentru această taină adusă pe masă din cer în zi de praznic de înviere, ca să fie ea așezată și bine întărită și lucrată apoi de biserica aceasta a începutului Meu cel nou cu voi, fiilor, căci scris este: *«Noi le facem pe toate!»*, și trebuie împlinită această Scriptură, și am împlinit, că am început din nou totul, ca la începutul bisericii Mele am început iarăși, căci trebuia, fiindcă în biserică trebuie sfințenie ca să fie ea biserica Mea, biserica lui Hristos, în care Duhul Sfânt să grăiască și să îplinească.

Iar în zile de Sfinte Paști, toți să spunem, și toți să cântăm, cerul și pământul să cânte laolaltă în cetatea cuvântului Meu: Hristos a înviat!

Însuflețiți de bucuria minunii învierii Mele, cântați, fiilor, Hristos a înviat!

Dau poruncă sfântă acum celor din iad și le spun lor, Eu, Domnul Cel înviat, spun: Să cânte toți cei din iad, să cânte cântarea lui Hristos Cel înviat!

Să răsune tot iadul și să cânte cântarea cea de biruință a lui Iisus Hristos Cel înviat, Cel Care a sfărâmat porțile iadului!

Să cânte iadul tot și să se cutremure din toate țățanile lui, căci Hristos a înviat! Hristos a înviat! Hristos a înviat! Amin, amin, amin.

20-04/03-05-2021